

9. Μάλιστα δ' ἐνόμιζε δεῖν ἕκαστον ἑαυτὸν αἰδεῖσθαι· μηδένα γὰρ ἑαυτοῦ μηδέποτε χωρὶς εἶναι.

10. Πολλῶν δ' ὁρῶν ἀνισταμένους ἀνδριάντας 'περὶ ἐμοῦ δ' ἔφη 'βούλομαι ἐρωτᾶν μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους, διὰ τί ἀνδριάς οὐ κεῖται [Κάτωνος] ἢ διὰ τί κεῖται.' 5

11. Φεΐδεσθαι δὲ τῆς ἐξουσίας παρεκάλει τοὺς δυναμένους, ὅπως αἰεὶ παραμείνη τὸ ἐξεῖναι.

12. Τοὺς δὲ τῆς ἀρετῆς τὴν τιμὴν ἀφαιροῦντας ἔλεγε τὴν ἀρετὴν ἀφαιρεῖν τῆς νεότητος.

13. Τὸν δ' ἄρχοντα ἢ κριτὴν ἔλεγε δεῖν μήτε ὑπὲρ 10 τῶν δικαίων λιπαρεῖσθαι μήτε ὑπὲρ τῶν ἀδίκων ἐκλιπαρεῖσθαι.

14. Τὴν δ' ἀδικίαν ἔλεγε τοῖς ἀδικοῦσιν ἂν μὴ φέρῃ 199 κίνδυνον, ἅπανσι φέρειν.

15. Τῷ δὲ γῆρα πολλῶν αἰσχροῶν παρόντων ἡξίου 15 μὴ προστιθέσθαι τὴν ἀπὸ τῆς κακίας αἰσχύνην.

16. Τὸν δ' ὀργιζόμενον ἐνόμιζε τοῦ μαινομένου χρόνῳ διαφέρειν.

17. Ἦκιστα δὲ φθονεῖσθαι τοὺς τῇ τύχῃ χρωμένους ἐπιεικῶς καὶ μετρίως· 'οὐ γὰρ ἡμῖν ἀλλὰ τοῖς περὶ 20 ἡμᾶς φθονοῦσι.'